

 โรงพยาบาลบ้านค่า หน่วย องค์กรแพทย์ เอกสารเลขที่ WI-DOCT-001-RE001	หน้า.....1..... ฉบับที่....1..... แก้ไขครั้งที่....001..... วันที่เริ่มใช้
เรื่อง แนวทางการปฏิบัติเพื่อป้องกันการวินิจฉัยผิดพลาด (Diagnostic Error) <p style="text-align: right;"><i>[Signature]</i></p>	ผู้ทบทวน : นพ. ปิยณรุ ศหะพิเชฐ (.....) ตำแหน่ง นายแพทย์บัญชาการ ผู้จัดทำ : (นพ. ละเอียด ปรมากัลยากราม) ตำแหน่ง 9.67353 ผู้อนุมัติ นายอนุสกฤต เกตตี้ (.....) ตำแหน่ง นายแพทย์ชำนาญการ รักษาการในตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงพยาบาลบ้านค่า
ที่มาของเอกสาร ☒ ความเสี่ยงสูง (High Risk) ☒ ค่าใช้จ่ายสูง (High Cost) ☐ พบบ่อย (High Frequency) ☐ หลากหลายรูปแบบ (High Variation) ☐ กำหนดเป็นโรคฉุกเฉิน	
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง งานอุบัติเหตุ ฉุกเฉิน, งานผู้ป่วยใน, งานผู้ป่วยนอก	
วัตถุประสงค์ <ol style="list-style-type: none"> เพื่อให้ผู้ป่วยได้รับการวินิจฉัยโรค ถูกต้อง ทันเวลา และเหมาะสม เพื่อให้แพทย์ปฏิบัติการวินิจฉัยโรคผู้ป่วยไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อลดข้อผิดพลาดในการวินิจฉัยโรคผู้ป่วย 	
นโยบาย ให้แพทย์ทุกคนสามารถปฏิบัติงานภายใต้มาตรฐานเดียวกัน	
ขอบเขต ใช้เป็นแนวทางการปฏิบัติการวินิจฉัยโรคกับผู้ป่วยทุกรายที่เข้ารับบริการที่โรงพยาบาลบ้านค่า	
คำจำกัดความ การวินิจฉัยโรคผิดพลาด (Diagnostic Error) หมายถึง ความล้มเหลวที่จะได้มาซึ่งคำอธิบายที่ถูกต้อง แม่นยำ ครบถ้วน สมบูรณ์ ภายในเวลาที่เหมาะสม สำหรับปัญหาสุขภาพที่ผู้ป่วยเผชิญอยู่ รวมถึงความล้มเหลวในการสื่อสารคำอธิบายนี้ให้ผู้ป่วยเข้าใจด้วย	
การวินิจฉัยโรคผิดพลาด (Diagnostic Error) มี 3 ประเภทได้แก่ <ol style="list-style-type: none"> Missed Diagnosis หมายถึง การไม่สามารถวินิจฉัยโรคได้ ทั้งที่มีข้อมูลเพียงพอที่จะวินิจฉัยได้ Wrong Diagnosis หมายถึง การวินิจฉัยผิดไปจากโรคที่ผู้ป่วยเป็นอยู่ และมาพบแพทย์ในภายหลัง Delay Diagnosis หมายถึง การวินิจฉัยได้ล่าช้ากว่าที่ควรจะเป็น เช่น โรคมะเร็ง 	
หน้าที่ความรับผิดชอบ ส่วนบังคับใช้ ได้แก่ 医師ทุกคนในโรงพยาบาลบ้านค่า	
ประเด็นสำคัญ ความเสี่ยงสำคัญ <ol style="list-style-type: none"> ขาดความรู้ในการวินิจฉัยโรค มีผู้ป่วยจำนวนมาก มีเวลาอ่อนน้อมในการตรวจรักษา หรือเร่งรีบ ผู้ป่วยมีอาการแสดงไม่ชัดเจน ผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการคลาดเคลื่อน ล่าช้า 	
กลยุทธ์การป้องกัน <ol style="list-style-type: none"> การให้ความรู้ พัฒนา CPG ในโรคที่พบบ่อย มีการวินิจฉัยผิดพลาดบ่อย การคัดแยกกลุ่มผู้ป่วยที่ต้องให้เวลาเพียงพอในการตรวจวินิจฉัยโรคอย่างละเอียด เมื่อเกิดความผิดพลาด/คลาดเคลื่อนในการวินิจฉัย ให้เร่งดำเนินการแก้ไข และลดความเสี่ยงทางคลินิกที่อาจเกิดขึ้น 	

	โรงพยาบาลบ้านนา หน่วย องค์กรแพทย์ เอกสารเลขที่ WI-DOCT-001-RE001	หน้า.....2..... ฉบับที่....1..... แก้ไขครั้งที่..001..... วันที่เริ่มใช้								
เป้าหมาย เครื่องชี้วัด										
<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <thead> <tr> <th style="width: 60%;">เครื่องชี้วัด</th> <th style="width: 40%;">เป้าหมาย</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>1.อุบัติการณ์การวินิจฉัยโรคผิดพลาด จำแนกรายโรค</td> <td>< 5 %</td> </tr> <tr> <td>2.จำนวนผู้ป่วยที่วินิจฉัยผิดพลาด ที่ได้รับการแก้ไขบทวน</td> <td>100</td> </tr> <tr> <td>3.ร้อยละของการวินิจฉัยผิดพลาด ที่พับจากการบทบทวนเวชระเบียนโดยองค์กรแพทย์</td> <td>100</td> </tr> </tbody> </table>			เครื่องชี้วัด	เป้าหมาย	1.อุบัติการณ์การวินิจฉัยโรคผิดพลาด จำแนกรายโรค	< 5 %	2.จำนวนผู้ป่วยที่วินิจฉัยผิดพลาด ที่ได้รับการแก้ไขบทวน	100	3.ร้อยละของการวินิจฉัยผิดพลาด ที่พับจากการบทบทวนเวชระเบียนโดยองค์กรแพทย์	100
เครื่องชี้วัด	เป้าหมาย									
1.อุบัติการณ์การวินิจฉัยโรคผิดพลาด จำแนกรายโรค	< 5 %									
2.จำนวนผู้ป่วยที่วินิจฉัยผิดพลาด ที่ได้รับการแก้ไขบทวน	100									
3.ร้อยละของการวินิจฉัยผิดพลาด ที่พับจากการบทบทวนเวชระเบียนโดยองค์กรแพทย์	100									
กระบวนการเพื่อให้ได้คุณภาพ										
<p>1.จัดเวลาเรียนรู้ สำหรับทีมแพทย์ จากข้อผิดพลาดในการวินิจฉัยโรค โดยการค้นหา ศึกษา และอภิปรายร่วมกัน เช่น Grand Round, MM Conference, Trigger, Medical Review และกิจกรรมบทบทวนคุณภาพอื่นๆ</p> <p>2.ส่งเสริมแพทย์ไปอบรมเพิ่มพูนทักษะโดยแพทย์เฉพาะทางจากโรงพยาบาลขนาดใหญ่ ในกลุ่มโรคที่พับข้อผิดพลาดบ่อยๆ ในแต่ละ สาขา</p> <p>3.รวมรวมข้อมูลรายงานการวินิจฉัยผิดพลาด และวิเคราะห์สาเหตุที่แท้จริง</p> <p>4.ติดตามการตอบสนองต่อ Critical Test ในเวลาที่กำหนด เพื่อประกอบการวินิจฉัยโรค</p> <p>5.จัดทำบัญชีรายการปัญหา การวินิจฉัยแยกโรค เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาต่อเนื่อง</p> <p>6.เปิดช่องทางให้มีการใช้ความเห็นที่สอง(Second Opinion) ในการวินิจฉัยโรค</p> <p>7.เพิ่มช่องทางการสื่อสาร และการมีส่วนร่วมระหว่างบุคลากรทางการแพทย์</p> <p>8.จัดเตรียมเครื่องมือ สนับสนุนการตัดสินใจในการวินิจฉัยให้แพทย์ใช้ในทุกจุดบริการ</p> <p>9.จัดสรรเวลาให้แพทย์ มีเวลามากพอในการประเมินผู้ป่วย โดยลดปัจจัยที่จำกัดความสามารถของแพทย์</p> <p>10.เปิดโอกาสให้พยาบาลมีส่วนร่วมในการดูแลและประเมินผู้ป่วย ได้แก่ การประเมินเข้า การติดตามผลตรวจทางห้องปฏิบัติการ และการขอความเห็นที่สอง(Second Opinion) ในการวินิจฉัยโรค</p> <p>11.สร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ป่วยและครอบครัว ในทุกขั้นตอนของการบริการเพื่อการตรวจสอบงานเพื่อการตรวจวินิจฉัยโรค</p> <p>12.ส่งเสริมแพทย์ให้ใช้ระบบสารสนเทศ เพื่อสนับสนุนการวินิจฉัยโรค</p> <p>13.ส่งเสริมการรายงานข้อผิดพลาด เพื่อนำมาบทบทวน เรียนรู้ และนำสู่การพัฒนากระบวนการ</p>										
การดำเนินงาน หากพบการวินิจฉัยผิดพลาด										
<ol style="list-style-type: none"> 1. ทันทีที่พบว่ามีการวินิจฉัยผิดพลาด/คลาดเคลื่อน ให้รับปรับแผนการรักษาให้เหมาะสม 2. รายงานอุบัติการณ์ เพื่อร่วมรวมข้อมูลไว้สำหรับการบทบทวนทางคลินิก 3. บทบทวนทางสาเหตุของการวินิจฉัยผิดพลาด/คลาดเคลื่อน โดยทีมที่เกี่ยวข้อง 4. ออกแบบระบบ/กำหนดแนวทาง/มาตรการ เพื่อบริการวินิจฉัยผิดพลาด/คลาดเคลื่อน 5. รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์gap รวม และติดตามประเมินผลเป็นระยะๆ 										